

Επίσημη Εφημερίδα C 39

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
11 Φεβρουαρίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 39/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 32 της 4.2.2012

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 39/02

Υπόθεση C-560/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης της οδού M-501 στην Ισπανία — ΖΕΠ ES0000056 «Encinares del río Alberche y río Cofio» — Προτεινόμενος ΤΚΣ ES3110005 «Cuenca del río Guadarrama» και προτεινόμενος ΤΚΣ ES3110007 «Cuencas de los ríos Alberche y Cofio»)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 39/03	Υπόθεση C-119/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Frisdranken Industrie Winters BV κατά Red Bull GmbH (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Γέμισμα μεταλλικών κουτιών που ήδη φέρουν σημείο παρόμοιο με σημείο σήματος — Παροχή υπηρεσίας κατόπιν παραγγελίας και σύμφωνα με τις οδηγίες τρίτου — Δικαστικές ενέργειες του δικαιούχου του σήματος κατά του παρόχου υπηρεσίας)	3
2012/C 39/04	Υπόθεση C-191/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Rastelli Davide e C. Snc κατά Jean-Charles Hidoux, υπό την ιδιότητα του δικαστικού εκκαθαριστή της εταιρείας Médiasucre international [Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Διεθνής δικαιοδοσία — Επέκταση, λόγω συγχύσεως περιουσιών, της διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινήθηκε για εταιρεία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος σε εταιρεία έχουσα την καταστατική της έδρα σε άλλο κράτος μέλος]	3
2012/C 39/05	Υπόθεση C-257/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (πρώην Regeringsrätten) — (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Försäkringskassan κατά Elisabeth Bergström [Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Υπήκοος κράτους μέλους που έχει ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα στην Ελβετία — Επιστροφή στη χώρα καταγωγής του]	4
2012/C 39/06	Υπόθεση C-384/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan Voogsgeerd κατά Navimer SA (Σύμβαση της Ρώμης σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές — Σύμβαση εργασίας — Επιλογή από τα συμβαλλόμενα μέρη — Αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του δικαίου που θα ήταν εφαρμοστέο ελλείψει επιλογής — Καθορισμός του δικαίου αυτού — Εργαζόμενος ο οποίος παρέχει την εργασία του σε περισσότερα από ένα συμβαλλόμενα κράτη)	4
2012/C 39/07	Υπόθεση C-409/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hauptzollamt Hamburg-Hafen κατά Afasia Knits Deutschland GmbH [Κοινή εμπορική πολιτική — Προτιμσιακές ρυθμίσεις για την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) — Διαπίστωση παρατυπιών κατά τη διάρκεια έρευνας που πραγματοποιήθηκε από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) στο κράτος ΑΚΕ εξαγωγής — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών]	5
2012/C 39/08	Υπόθεση C-427/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banca Antoniana Popolare Veneta SpA, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura SpA κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate (ΦΠΑ — Αναζήτηση του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα τη δυνατότητα κινήσεως διαδικασίας αναζήτησεως του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου ενώπιον διαφορετικών δικαστηρίων και εντός διαφορετικών προθεσμιών, ανάλογα με το αν πρόκειται περί του αποδέκτη υπηρεσιών ή περί του παρέχοντος υπηρεσίες — Δυνατότητα του αποδέκτη υπηρεσιών να ζητήσει την επιστροφή του φόρου από τον παρέχοντα υπηρεσίες μετά την παρέλευση της προθεσμίας που διαθέτει ο παρέχων υπηρεσίες για την κίνηση διαδικασίας ενώπιον της φορολογικής αρχής — Αρχή της αποτελεσματικότητας)	6
2012/C 39/09	Υπόθεση C-585/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Niels Møller κατά Haderslev Kommune (Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Οδηγία 96/61/ΕΚ — Παράρτημα I, σημείο 6.6, στοιχείο γ' — Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής χοίρων με περισσότερες από 750 θέσεις για χοιρομητέρες — Ερώτημα για το αν συμπεριλαμβάνονται σ' αυτές οι θέσεις για «μικρούς θηλυκούς χοίρους»)	6

2012/C 39/10	Υπόθεση C-624/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 168, 171, 193, 194, 204 και 214 — Νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπуща την υποχρέωση του πωλητή ή του παρέχοντος υπηρεσίες να ορίζει φορολογικό αντιπρόσωπο και να αποκτά αριθμό μητρώου ΦΠΑ εντός του κράτους μέλους αυτού — Νομοθεσία επιτρέπει τον συμψηφισμό του δυνάμενου να εκπέσει ΦΠΑ που βαρύνει τον πωλητή ή τον παρέχοντα υπηρεσίες που είναι εγκατεστημένος εκτός της εθνικής επικράτειας με τον ΦΠΑ που αυτός συνέλεξε εξ ονόματος και για λογαριασμό των πελατών του)	7
2012/C 39/11	Υπόθεση C-530/11: Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	7
2012/C 39/12	Υπόθεση C-562/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 9 Νοεμβρίου 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	8
2012/C 39/13	Υπόθεση C-566/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 14 Νοεμβρίου 2011 — Iberdrola, S.A. και Gas Natural SDG, S.A. κατά Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Endesa, S.A.	8
2012/C 39/14	Υπόθεση C-567/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 14 Νοεμβρίου 2011 — Gas Natural SDG, S.A. κατά Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Administración del Estado	8
2012/C 39/15	Υπόθεση C-573/11P: Αναίρεση της 15ης Νοεμβρίου 2011 που άσκησε η ClientEarth κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-452/10: ClientEarth, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Δανίας, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	9
2012/C 39/16	Υπόθεση C-576/11: Προσφυγή της 18ης Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	9
2012/C 39/17	Υπόθεση C-580/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Νοεμβρίου 2011 — Tarragona Power S. L. κατά Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Endesa, S.A.	10
2012/C 39/18	Υπόθεση C-591/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 25 Νοεμβρίου 2011 — Gas Natural SDG, SA, Bizcaia Energia, SL κατά Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Iberdrola, S.A.	10
2012/C 39/19	Υπόθεση C-603/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juridiction de Proximité de Chartres (Γαλλία) στις 25 Νοεμβρίου 2011 — Hervé Fontaine κατά Mutuelle Générale de l'�ducation Nationale	10
2012/C 39/20	Υπόθεση C-620/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 2 Δεκεμβρίου 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. κατά Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Administración del Estado	10
2012/C 39/21	Υπόθεση C-623/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Γαλλία) στις 5 Δεκεμβρίου 2011 — Société Geodis Calberson GE κατά FranceAgriMer	11

2012/C 39/22	Υπόθεση C-626/11 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 6 Δεκεμβρίου 2011 οι Polyelectrolyte Producers Group και SNF SAS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 21 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών	11
2012/C 39/23	Υπόθεση C-640/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2011 — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado	12
Γενικό Δικαστήριο		
2012/C 39/24	Υπόθεση T-365/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Traxdata France κατά ΓΕΕΑ — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA) (Κοινοτικό σήμα — Προσφυγή ακύρωσης — Αδράνεια της προσφεύγουσας — Κατάργηση της δίκης)	13
2012/C 39/25	Υπόθεση T-431/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik κατά ΓΕΕΑ — Fernández Martínez (HELLER) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	13
2012/C 39/26	Υπόθεση T-138/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2011 — Ahouma κατά Συμβουλίου (Θάνατος του προσφεύγοντος — Κατάργηση της δίκης)	13
2012/C 39/27	Υπόθεση T-255/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2011 — Fellaḥ κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των ενδιαφερόμενων ατόμων — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης)	14
2012/C 39/28	Υπόθεση T-274/11 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2011 — VE (*) κατά Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Επίδομα αποδημίας — Προϋποθέσεις του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της συνήθους διαμονής — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	14
2012/C 39/29	Υπόθεση T-365/11 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — ΑΟ κατά Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προθεσμία ασκήσεως αναίρεσεως — Εκπρόθεσμο — Υπογεγραμμένο πρωτότυπο του εισαγωγικού δίκης εγγράφου εκπρόθεσμο κατατεθειμένο — Τυχαίο συμβάν — Άρθρο 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Αίτηση αναίρεσεως προδήλως απαράδεκτη)	14
2012/C 39/30	Υπόθεση T-402/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Preparados Alimenticios del Sur κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών για ορισμένα τρόφιμα — Απόφαση διαβίβασης του φακέλου και παραπομπής της υπόθεσης στις εθνικές αρχές — Αιτήσεις προσωρινών μέτρων — Απαράδεκτο — Δεν υπάρχει επείγον)	15
2012/C 39/31	Υπόθεση T-579/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Akhras κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος — Δεν υφίσταται σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία)	15

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 39/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 32 της 4.2.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 25 της 28.1.2012

EE C 13 της 14.1.2012

EE C 6 της 7.1.2012

EE C 370 της 17.12.2011

EE C 362 της 10.12.2011

EE C 355 της 3.12.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-560/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης της οδού M-501 στην Ισπανία — ΖΕΠ ES0000056 «Encinares del río Alberche y río Cofio» — Προτεινόμενος ΤΚΣ ES3110005 «Cuenca del río Guadarrama» και προτεινόμενος ΤΚΣ ES3110007 «Cuencas de los ríos Alberche y Cofio»)

(2012/C 39/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán, D. Recchia και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: Muñoz Pérez)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: K. Rokicka)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 1, 3, 4, παράγραφος 1 ή 2, 5, 6, παράγραφος 2, 8 και 9 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), και των άρθρων 6, παράγραφος 3 και 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, και 12, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), όπως έχει ερμηνευθεί από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 13ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση C-117/03, και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-244/05 — Σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης της οδού M-501 — ΖΕΠ ES 0000056 «Encinares del río Alberche y río Cofio» — Προτεινόμενος ΤΚΣ ES 3110005 «Cuenca del río Guadarrama» και προτεινόμενος ΤΚΣ 3110007 «Cuencas de los ríos Alberche y Cofio»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη τηρώντας τις προϋποθέσεις που προβλέπουν:
 - τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 3, 4, παράγραφοι 1 ή 2, και 5 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όσον αφορά τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης των τμημάτων 1, 2 και 4 της οδού M-501·
 - τα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 8 της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, όσον αφορά τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης των τμημάτων 2 και 4 της εν λόγω οδού·
 - το άρθρο 9 της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, όσον αφορά τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης των τμημάτων 1, 2 και 4 της ίδιας οδού·
 - το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας, όσον αφορά τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης των τμημάτων 1, 2 και 4 της οδού M-501, σχετικά με τη ζώνη ειδικής προστασίας για τα πτηνά ES 0000056 «Encinares del río Alberche y río Cofio», και
 - το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ', της ίδιας αυτής οδηγίας, όσον αφορά τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και διαμόρφωσης του τμήματος 1 της οδού M-501, σχετικά με τον προτεινόμενο τόπο κοινοτικής σημασίας ES3110005 «Cuenca del río Guadarrama», και των τμημάτων 2 και 4 της ίδιας οδού, σχετικά με τον προτεινόμενο τόπο κοινοτικής σημασίας ES3110007 «Cuencas de los ríos Alberche y Cofio»,
- παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις προαναφερθείσες διατάξεις.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.
 - 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Frisdranken Industrie Winters BV κατά Red Bull GmbH

(Υπόθεση C-119/10) ⁽¹⁾

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Γέμισμα μεταλλικών κουτιών που ήδη φέρουν σημείο παρόμοιο με σημείο σήματος — Παροχή υπηρεσίας κατόπιν παραγγελίας και σύμφωνα με τις οδηγίες τρίτου — Δικαστικές ενέργειες του δικαιούχου του σήματος κατά του παρόχου υπηρεσίας)

(2012/C 39/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Frisdranken Industrie Winters BV

κατά

Red Bull GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 5 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Δικαίωμα του δικαιούχου καταχωρισμένου σήματος να εναντιωθεί στην παράνομη χρήση του σήματός του — Χρήση σημείου — Πλήρωση μεταλλικών κουτιών που ήδη φέρουν σήμα, αποτελούσα παροχή προς τρίτον και κατ' εντολήν τρίτου — Προϊόντα προοριζόμενα μόνο για εξαγωγή εκτός της Μπενελούξ ή εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ενδιαφερόμενο κοινό

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι πάροχος υπηρεσίας ο οποίος, κατόπιν παραγγελίας και σύμφωνα με τις οδηγίες τρίτου, γεμίζει συσκευασίες οι οποίες παραδόθηκαν σε αυτόν από τον εν λόγω τρίτο, που προηγουμένως έχει θέσει σε αυτές σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο με σημείο που προστατεύεται ως σήμα, δεν προβαίνει ο ίδιος σε χρήση του σημείου αυτού δυναμένη να απαγορευθεί βάσει της διατάξεως αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Rastelli Davide e C. Snc κατά Jean-Charles Hidoux, υπό την ιδιότητα του δικαστικού εκκαθαριστή της εταιρείας Médiasucre international

(Υπόθεση C-191/10) ⁽¹⁾

[Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Διεθνής δικαιοδοσία — Επέκταση, λόγω συγχύσεως περιουσιών, της διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινήθηκε για εταιρεία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος σε εταιρεία έχουσα την καταστατική της έδρα σε άλλο κράτος μέλος]

(2012/C 39/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société Rastelli Davide e C. Snc

κατά

Jean-Charles Hidoux, υπό την ιδιότητα του δικαστικού εκκαθαριστή της εταιρείας Médiasucre international

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) — Διεθνής δικαιοδοσία των γαλλικών δικαστηρίων για την επέκταση των αποτελεσμάτων διαδικασίας αφερεγγυότητας κινηθείσας έναντι εταιρείας εγκατεστημένης στην ημεδαπή σε εταιρεία της οποίας η καταστατική έδρα ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, λόγω συγχύσεως περιουσιών — Έννοιες των όρων «έναρξη» και «επέκταση των αποτελεσμάτων» διαδικασίας αφερεγγυότητας — Ορισμός του κέντρου των κυρίων συμφερόντων

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους, το οποίο κίνησε κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας εις βάρος εταιρείας καθότι έκρινε ότι το κέντρο των κυρίων συμφερόντων αυτής βρίσκεται στο εν λόγω κράτος, δεν μπορεί, εφαρμόζοντας κανόνα του εσωτερικού του δικαίου, να επεκτείνει τη διαδικασία αυτή σε δεύτερη εταιρεία, έχουσα την καταστατική της έδρα σε άλλο κράτος μέλος, παρά μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι το κέντρο των κυρίων συμφερόντων της τελευταίας βρίσκεται στο πρώτο κράτος μέλος.
- 2) Ο κανονισμός 1346/2000 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση εταιρείας έχουσας την καταστατική της έδρα σε κράτος μέλος, η οποία ενάγεται με αίτημα να επεκταθούν σε αυτήν τα αποτελέσματα διαδικασίας αφερεγγυότητας κινηθείσας σε άλλο κράτος μέλος εις βάρος άλλης εταιρείας εγκατεστημένης στο τελευταίο αυτό κράτος, η διαπίστωση και μόνον περί συγχύσεως των περιουσιών των εν λόγω εταιρειών δεν επαρκεί ώστε να αποδειχθεί ότι το κέντρο των κυρίων συμφερόντων της εταιρείας κατά της οποίας στρέφεται η εν λόγω αγωγή

βρίσκεται επίσης στο τελευταίο κράτος. Προκειμένου να ανατραπεί το τεκμήριο κατά το οποίο το κέντρο αυτό βρίσκεται στον τόπο της καταστατικής έδρας χρειάζεται απαραίτητως σφαιρική εκτίμηση του συνόλου των σχετικών στοιχείων, ικανή να αποδείξει, κατά τρόπο αναγνωρίσιμο από τους τρίτους, ότι το πραγματικό κέντρο διοίκησης και ελέγχου της εταιρείας την οποία αφορά η αγωγή με αίτημα την επέκταση βρίσκεται στο κράτος μέλος όπου κινήθηκε η αρχική διαδικασία αφερεγγυότητας.

(¹) ΕΕ C 161 της 19.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (πρώην Regeringsrätten) — (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Försäkringskassan κατά Elisabeth Bergström

(Υπόθεση C-257/10) (¹)

[Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Υπήκοος κράτους μέλους που έχει ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα στην Ελβετία — Επιστροφή στη χώρα καταγωγής του]

(2012/C 39/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen (πρώην Regeringsrätten)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Försäkringskassan

κατά

Elisabeth Bergström

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Högsta förvaltningsdomstolen (πρώην Regeringsrätten) — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογενειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3427/89 του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1989 (ΕΕ L 331, σ. 1), καθώς και της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 114, σ. 6) — Δικαίωμα επί γονικών παροχών (föräldrapenning) — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά το δικαίωμα λήψεως οικογενειακού επιδόματος ποσού υψηλότερου του εγγυημένου από τη συμπλήρωση χρόνου ασφάλισης σε σύστημα ασφάλισης ασθένειας επί ορισμένο χρόνο — Ποσό οικογενειακού επιδόματος που καθορίζεται βάσει των επαγγελματικών εισοδημάτων που αποκτώνται εντός του κράτους μέλους αυτού — Κάτοικος κράτους μέλους (Σουηδία), ο οποίος έχει συμπληρώσει το σύνολο της περιόδου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του υψηλότερου ποσού οικογε-

νιακού επιδόματος ως ασφαλισμένος σε σύστημα ασφάλισης ασθένειας εντός άλλου κράτους (Ελβετία)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8, στοιχείο γ', της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, και το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001, έχουν την έννοια ότι, όταν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη δικαίωμα επί οικογενειακής παροχής, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, από τη συμπλήρωση περιόδων ασφάλισης, απασχολήσεως ή μη μισθωτής δραστηριότητας, ο φορέας του κράτους μέλους αυτού που είναι αρμόδιος για τη χορήγηση της εν λόγω οικογενειακής παροχής πρέπει να λαμβάνει προς τούτο υπόψη τέτοιου είδους περιόδους που έχουν συμπληρωθεί εξ ολοκλήρου στο έδαφος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.
- 2) Το άρθρο 8, στοιχείο α', της εν λόγω συμφωνίας και τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 23, παράγραφοι 1 και 2, 72, καθώς και το παράρτημα VI, ΙΔ, σημείο 1, του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1386/2001, έχουν την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία το ποσό οικογενειακής παροχής, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, πρέπει να καθοριστεί σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την παροχή ασφάλισης υγείας, το ποσό αυτό, υπέρ προσώπου το οποίο έχει συμπληρώσει εξ ολοκλήρου τις περιόδους επαγγελματικής δραστηριότητας που είναι αναγκαίες για την κτήση του δικαιώματος αυτού στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους, πρέπει να υπολογίζεται με βάση τα εισοδήματα ενός προσώπου που έχει εμπειρία και προσόντα συγκρίσιμα με τα δικά του και το οποίο ασκεί δραστηριότητα συγκρίσιμη στο έδαφος του κράτους μέλους εντός του οποίου ζητήθηκε η παροχή αυτή.

(¹) ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan Voogsgeerd κατά Navimer SA

(Υπόθεση C-384/10) (¹)

(Σύμβαση της Ρώμης σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενочές — Σύμβαση εργασίας — Επιλογή από τα συμβαλλόμενα μέρη — Αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του δικαίου που θα ήταν εφαρμοστέο ελλείψει επιλογής — Καθορισμός του δικαίου αυτού — Εργαζόμενος ο οποίος παρέχει την εργασία του σε περισσότερα από ένα συμβαλλόμενα κράτη)

(2012/C 39/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jan Voogsgeerd

κατά

Navimer SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', της Συμβάσεως σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε για υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980 (ΕΕ 1998, C 27, σ. 34) — Εφαρμοστέο δίκαιο σε περίπτωση μη επιλογής — Σύμβαση εργασίας — Εργαζόμενος που δεν παρέχει συνήθως την εργασία του μόνο σε μία και την αυτή χώρα — Μηχανικός του εμπορικού ναυτικού

Διατακτικό

1) Το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', της Συμβάσεως σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, έχει την έννοια ότι το επιληφθέν εθνικό δικαστήριο πρέπει πρώτα απ' όλα να καθορίσει αν ο εργαζόμενος, κατά την εκτέλεση της συμβάσεως, παρέχει συνήθως την εργασία του στην ίδια χώρα, η οποία είναι εκείνη στην οποία ή με βάση την οποία, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που χαρακτηρίζουν την εν λόγω δραστηριότητα, ο εργαζόμενος εκπληρώνει το ουσιώδες μέρος των υποχρεώσεών του έναντι του εργοδότη του.

2) Στην περίπτωση που το αιτούν δικαστήριο εκτιμήσει ότι δεν δύναται να αποφανθεί επί της εκκρεμούς ενώπιόν του διαφοράς με γνώμονα το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', της Συμβάσεως αυτής, το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', της εν λόγω Συμβάσεως πρέπει να ερμηνευθεί ως εξής:

— η έννοια της «εγκατάσταση[ς] που [...] προσέλαβε [τον εργαζόμενο]» πρέπει να νοηθεί ως αναφερόμενη αποκλειστικώς στην εγκατάσταση η οποία προέβη στην πρόσληψη του εργαζομένου και όχι στην εγκατάσταση με την οποία ο εργαζόμενος συνδέεται λόγω της πραγματικής απασχολήσεώς του·

— η κατοχή νομικής προσωπικότητας δεν αποτελεί επιταγή την οποία πρέπει να ικανοποιεί η κατά την ανωτέρω διάταξη εγκατάσταση του εργοδότη·

— η εγκατάσταση επιχειρήσεως άλλης από εκείνη που τυπικά εμφανίζεται ως εργοδότης, με την οποία αυτή συνδέεται, δύναται να χαρακτηριστεί ως «εγκατάσταση» αν αντικειμενικά στοιχεία καθιστούν δυνατό να αποδειχθεί η ύπαρξη πραγματικής καταστάσεως διαφέρουσας από εκείνη που απορρέει από το γράμμα της συμβάσεως, και τούτο ακόμη και όταν τυπικά δεν μεταβιβάστηκε στην άλλη αυτή επιχείρηση η εξουσία του εργοδότη.

(¹) ΕΕ C 317 της 20.11.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hauptzollamt Hamburg-Hafen κατά Afasia Knits Deutschland GmbH

(Υπόθεση C-409/10) (¹)

[Κοινή εμπορική πολιτική — Προτιμησιακές ρυθμίσεις για την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) — Διαπίστωση παρατυπιών κατά τη διάρκεια έρευνας που πραγματοποιήθηκε από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) στο κράτος ΑΚΕ εξαγωγής — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών]

(2012/C 39/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hauptzollamt Hamburg-Hafen

κατά

Afasia Knits Deutschland GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 32 του πρωτοκόλλου 1 σχετικά με τον ορισμό της έννοιας των «καταγόμενων προϊόντων» ή «προϊόντων καταγωγής» και τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης μεταξύ των μελών της ομάδας κρατών Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου, που υπογράφηκε στο Κοτουνού στις 23 Ιουνίου 2000 (ΕΕ L 317, σ. 3), καθώς και του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Εξαγωγή κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων που κατασκευάζονται στην Κίνα από την Τζαμάικα στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εκ των υστέρων έλεγχος του πιστοποιητικού καταγωγής, που πραγματοποιείται από την OLAF και όχι από τις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής, όπως προβλέπεται στο εν λόγω πρωτόκολλο 1 — Προστασία της ενδεχόμενης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του εισαγωγέα

Διατακτικό

1) Το άρθρο 32 του πρωτοκόλλου 1 του παραρτήματος V της συμφωνίας εταιρικής σχέσης μεταξύ των μελών της ομάδας των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου, που υπογράφηκε στο Κοτουνού, στις 23 Ιουνίου 2000, και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 2003/159/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, έχει την έννοια ότι τα αποτελέσματα εκ των υστέρων ελέγχου της ακρίβειας της αναγραφόμενης σε πιστοποιητικά EUR.1 που έχουν εκδοθεί από κράτος ΑΚΕ καταγωγής των εμπορευμάτων ο οποίος συνίστατο κατ' ουσίαν σε έρευνες που διεξήγαγε η Επιτροπή, και ειδικότερα η OLAF, στο κράτος αυτό μετά από πρόσκλησή του δεσμεύουν τις αρχές του κράτους μέλους όπου εισήχθησαν τα εμπορεύματα αυτά, εφόσον, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, οι αρχές αυτές έχουν λάβει έγγραφο το οποίο αναγνωρίζει με τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση ότι αυτό το κράτος ΑΚΕ υιοθετεί τα εν λόγω αποτελέσματα.

2) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεώσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία ακυρωθούν τα πιστοποιητικά EUR.1 που εκδόθηκαν για την εισαγωγή εμπορευμάτων στην Ένωση λόγω του ότι η χορήγηση των πιστοποιητικών αυτών βαρύνεται με πλημμέλειες και δεν κατέστη δυνατή η επιβεβαίωση της αναγραφόμενης σε αυτά προτιμωσιακής καταγωγής κατά τον εκ των υστέρων έλεγχο, ο εισαγωγέας δεν μπορεί να αντιταχθεί σε εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών δασμών υποστηρίζοντας ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι ορισμένα από τα εμπορεύματα αυτά έχουν όντως την εν λόγω προτιμωσιακή καταγωγή.

(¹) ΕΕ C 274 της 9.10.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banca Antoniana Popolare Veneta SpA, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura SpA κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Υπόθεση C-427/10) (¹)

(ΦΠΑ — Αναζήτηση του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα τη δυνατότητα κινήσεως διαδικασίας αναζήτησεως του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου ενώπιον διαφορετικών δικαστηρίων και εντός διαφορετικών προθεσμιών, ανάλογα με το αν πρόκειται περί του αποδέκτη υπηρεσιών ή περί του παρέχοντος υπηρεσίες — Δυνατότητα του αποδέκτη υπηρεσιών να ζητήσει την επιστροφή του φόρου από τον παρέχοντα υπηρεσίες μετά την παρέλευση της προθεσμίας που διαδέχεται ο παρέχων υπηρεσίες για την κίνηση διαδικασίας ενώπιον της φορολογικής αρχής — Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2012/C 39/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banca Antoniana Popolare Veneta SpA, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura SpA

κατά

Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 3, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα τη δυνατότητα κινήσεως διαδικασίας αναζήτησεως του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου ενώπιον διαφορετικών δικαστηρίων και εντός διαφορετικών προθεσμιών, ανάλογα με το αν πρόκειται περί του αποδέκτη της υπηρε-

σίας που αφορά η επιβολή του φόρου (δεκαετής προθεσμία) ή περί του παρέχοντος την ίδια υπηρεσία (διετής προθεσμία) — Δυνατότητα του αποδέκτη της υπηρεσίας να ζητήσει την επιστροφή του φόρου από τον παρέχοντα την υπηρεσία μετά τη λήξη της προθεσμίας εντός της οποίας ο δεύτερος μπορούσε να κινήσει τη σχετική διαδικασία επιστροφής — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Διατακτικό

Η αρχή της αποτελεσματικότητας δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση περί αναζήτησεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων η οποία προβλέπει μακρύτερη προθεσμία παραγραφής για τις αστικού δικαίου αξιώσεις αναζήτησεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων που προβάλλονται από τον αποδέκτη υπηρεσιών κατά του υποκείμενου στον ΦΠΑ παρέχοντος τις εν λόγω υπηρεσίες, έναντι της ειδικής προθεσμίας παραγραφής που προβλέπει για τις φορολογικού δικαίου αξιώσεις κατά της φορολογικής αρχής, εφόσον ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί πραγματικά να ζητήσει την επιστροφή του οικείου φόρου από την εν λόγω αρχή. Η τελευταία αυτή προϋπόθεση δεν πληρούται όταν η εφαρμογή της εν λόγω ρυθμίσεως συνεπάγεται πλήρη στέρηση από τον υποκείμενο στον φόρο του δικαιώματός του να αναζητήσει από τη φορολογική αρχή τον αχρεωστήτως καταβληθέντα ΦΠΑ που ο ίδιος υποχρεώθηκε να επιστρέψει στον αποδέκτη των υπηρεσιών του.

(¹) ΕΕ C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Niels Møller κατά Haderslev Kommune

(Υπόθεση C-585/10) (¹)

(Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Οδηγία 96/61/ΕΚ — Παράρτημα I, σημείο 6.6, στοιχείο γ' — Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής χοίρων με περισσότερες από 750 θέσεις για χοιρομητέρες — Ερώτημα για το αν συμπεριλαμβάνονται σ' αυτές οι θέσεις για «μικρούς θηλυκούς χοίρους»)

(2012/C 39/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Niels Møller

κατά

Haderslev Kommune

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Vestre Landsret — Ερμηνεία του σημείου 6.6 του παραρτήματος I της οδηγίας 96/61/ΕΚ της 24ης Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257, σ. 26) — Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών ή χοίρων με περισσότερες από 750 θέσεις για χοιρομητέρες — Συμπεριλαμβάνονται ή όχι οι θέσεις για μικρούς θηλυκούς χοίρους (θηλυκοί ενήλικες χοίροι που δεν έχουν ακόμη γεννήσει)

Διατακτικό

Ο όρος «θέσεις για χοιρομητέρες» του σημείου 6.6, στοιχείο γ', του παραρτήματος I της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, έχει την έννοια ότι περιλαμβάνει και τις θέσεις για μικρούς θηλυκούς χοίρους (θηλυκοί χοίροι που έχουν ζευγαρώσει αλλά δεν έχουν ακόμη γεννήσει).

(¹) ΕΕ C 38 της 5.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-624/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 168, 171, 193, 194, 204 και 214 — Νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπουσα την υποχρέωση του πωλητή ή του παρέχοντος υπηρεσίες να ορίζει φορολογικό αντιπρόσωπο και να αποκτά αριθμό μητρώου ΦΠΑ εντός του κράτους μέλους αυτού — Νομοθεσία επιτρέπει τον συμψηφισμό του δυνάμενου να εκπέσει ΦΠΑ που βαρύνει τον πωλητή ή τον παρέχοντα υπηρεσίες που είναι εγκατεστημένος εκτός της εθνικής επικράτειας με τον ΦΠΑ που αυτός συνέλεξε εξ ονόματος και για λογαριασμό των πελατών του)

(2012/C 39/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: M. Alfonso)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και N. Rouam)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 168, 171, 193, 194, 204 και 214 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα υποχρέωση ορισμού φορολογικού αντιπροσώπου εκ μέρους του εγκατεστημένου στην αλλοδαπή πωλητή ή παρέχοντος υπηρεσίες — Υποχρέωση αποκτήσεως αριθμού μητρώου ΦΠΑ — Φύση και έκταση του δικαιώματος εκπτώσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, προβλέποντας, στον τίτλο IV της διοικητικής οδηγίας 3 A-9-06 αριθ. 105, της 23ης Ιουνίου 2006, (3 A-9-06), διοικητική ρύθμιση παρεκκλίνουσα από το καθεστώς αυτοεκαθαρίσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας, η οποία συνεπάγεται τον ορισμό φορολογικού αντιπροσώπου εκ μέρους του εγκατεστημένου εκτός Γαλλίας πωλητή ή παρέχοντος υπηρεσίες, την εκ μέρους του τελευταίου αυτού απόκτηση αριθμού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας στη Γαλ-

λία και τον συμψηφισμό του δυνάμενου να εκπέσει φόρου προστιθέμενης αξίας με τον οποίο αυτός επιβαρύνθηκε με τον φόρο προστιθέμενης αξίας που αυτός συνέλεξε εξ ονόματος και για λογαριασμό των πελατών του, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ειδικότερα δε από τα άρθρα της 168, 171, 193, 194, 204 και 214.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-530/11)

(2012/C 39/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver, L. Armati)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να μεταφέρει πλήρως και να εφαρμόσει ορθώς τα άρθρα 3, παράγραφος 7 και 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/35/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ (²) και 96/61/ΕΚ (³) του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αντιστοίχως, από την εν λόγω οδηγία,

— να καταδικάσει Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Δυνάμει των άρθρων 3, παράγραφος 7, και 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, οι σχετικές με περιβαλλοντικά θέματα δικαστικές διαδικασίες δεν πρέπει να έχουν απαγορευτικό κόστος. Τα άρθρα αυτά μεταφέρουν το άρθρο 9, παράγραφος 4, της σύμβασης του Άιθις σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα η οποία συνήφθη από την Ένωση και τα περισσότερα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή διατείνεται ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παρέλειψε να μεταφέρει τις διατάξεις αυτές και στις τρία τμήματα της επικράτειας του Ηνωμένου Βασιλείου (την Αγγλία και την Ουαλία, τη Σκωτία, ή τη Βόρεια Ιρλανδία).

Αναλύοντας τους κανόνες και την πρακτική που τυγχάνει εφαρμογής στα ως άνω τμήματα της επικρατείας και εξετάζοντας την έννοια του «απαγορευτικού κόστους» των διαδικασιών, η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν εφαρμόζεται τις εν λόγω διατάξεις κατά τρόπο ορθό.

- (¹) Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17).
- (²) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).
- (³) Οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257, σ. 26).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 9 Νοεμβρίου 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-562/11)

(2012/C 39/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Αναιρεσίβλητο: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να επιβάλλεται κύρωση στον εξαγωγέα ο οποίος υποβάλλει αίτηση να του χορηγηθεί επιστροφή κατά την εξαγωγή περιγράφοντας επακριβώς τα πραγματικά περιστατικά που είναι κρίσιμα για τη χορήγηση αυτή, μολονότι στην πραγματικότητα δεν υφίσταται δικαίωμα επιστροφής για τη συγκεκριμένη εξαγωγή (¹);

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 495/97 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 77, σ. 12).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 14 Νοεμβρίου 2011 — Iberdrola, S.A. και Gas Natural SDG, S.A. κατά Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Endesa, S.A.

(Υπόθεση C-566/11)

(2012/C 39/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρείουσες: Iberdrola, S.A. και Gas Natural SDG, S.A.

Αναιρεσίβλητες: Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Endesa, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών μέτρων όπως τα επίμαχα στην υπό κρίση διαδικασία, αντικείμενο και σκοπός των οποίων είναι η μείωση της αμοιβής για τη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατά το ποσό που αντιστοιχεί στα δικαιώματα εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου τα οποία παραχωρήθηκαν δωρεάν κατά το οικείο διάστημα;

(¹) ΕΕ L 275, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 14 Νοεμβρίου 2011 — Gas Natural SDG, S.A. κατά Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Administración del Estado

(Υπόθεση C-567/11)

(2012/C 39/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Gas Natural SDG

Αναιρεσίβλητες: Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Administración del Estado

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών μέτρων όπως τα επίμαχα στην υπό κρίση διαδικασία, αντικείμενο και σκοπός των οποίων είναι η μείωση της αμοιβής για τη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατά το ποσό που αντιστοιχεί στα δικαιώματα εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου τα οποία παραχωρήθηκαν δωρεάν κατά το οικείο διάστημα;

(¹) ΕΕ L 275, σ. 32.

Αναίρεση της 15ης Νοεμβρίου 2011 που άσκησε η ClientEarth κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-452/10: ClientEarth, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Δανίας, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-573/11P)

(2012/C 39/15)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ClientEarth (εκπρόσωπος: P. Kirch, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Βασίλειο της Δανίας, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Βασίλειο της Σουηδίας, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-452/10
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία των όρων «ανεξαρτησία» και «τρίτος» στο πλαίσιο εφαρμογής της πρώτης, τρίτης και τέταρτης παραγράφου του άρθρου 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ένωσης και του άρθρου 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Προσφυγή της 18ης Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-576/11)

(2012/C 39/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και B. Simon)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να αναγνωρισθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 23 Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-452/05, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να διατάξει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να καταβάλει στην Επιτροπή την προτεινόμενη χρηματική ποινή ύψους 11 340 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της αποφάσεως που εκδόθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-452/05, από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα εκτελεσθεί η απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-452/05,
- να διατάξει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να καταβάλει στην Επιτροπή το ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό των 1 248 ευρώ, από την ημέρα που εκδόθηκε η απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση C-452/05 μέχρι την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση ή μέχρι την ημέρα που θα εκτελεσθεί η απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-452/05, εάν η υλοποίησή της επέλθει νωρίτερα,
- να καταδικάσει Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Επιτροπή προβάλλει ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση των πληροφοριών που παρείχαν οι λουξεμβουργιανές αρχές, το Λουξεμβούργο δεν έχει, έως σήμερα, εκτελέσει πλήρως την απόφαση του Δικαστηρίου, τούτο δε σχεδόν πέντε έτη μετά την έκδοσή της. Συγκεκριμένα, το Λουξεμβούργο δεν συμμορφώθηκε ούτε με τις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 4, ούτε με εκείνες του άρθρου 5, παράγραφος 2. Ειδικότερα, έξι εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων που εξυπηρετούν οικισμούς για ισοδύναμο πληθυσμό άνω των 10 000 κατοίκων στο Λουξεμβούργο εξακολουθούν να μην πληρούν τις προδιαγραφές που προβλέπει η οδηγία 91/271/ΕΟΚ⁽¹⁾.

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Νοεμβρίου 2011 — Tarragona Power S. L. κατά Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Endesa, S.A.

(Υπόθεση C-580/11)

(2012/C 39/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Tarragona Power S. L.

Ανααιρεσίβλητες: Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Endesa, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών μέτρων όπως τα επίμαχα στην υπό κρίση διαδικασία, αντικείμενο και σκοπός των οποίων είναι η μείωση της αμοιβής για τη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατά το ποσό που αντιστοιχεί στα δικαιώματα εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου τα οποία παραχωρήθηκαν δωρεάν κατά το οικείο διάστημα;

⁽¹⁾ EE L 275, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 25 Νοεμβρίου 2011 — Gas Natural SDG, SA, Bizcaia Energia, SL κατά Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Iberdrola, S.A.

(Υπόθεση C-591/11)

(2012/C 39/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Gas Natural SDG, SA, Bizcaia Energia, SL

Ανααιρεσίβλητες: Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Iberdrola, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003,

σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών μέτρων όπως τα επίμαχα στην υπό κρίση διαδικασία, αντικείμενο και σκοπός των οποίων είναι η μείωση της αμοιβής για τη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατά το ποσό που αντιστοιχεί στα δικαιώματα εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου τα οποία παραχωρήθηκαν δωρεάν κατά το οικείο διάστημα;

⁽¹⁾ EE L 275, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juridiction de Proximité de Chartres (Γαλλία) στις 25 Νοεμβρίου 2011 — Hervé Fontaine κατά Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

(Υπόθεση C-603/11)

(2012/C 39/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Juridiction de Proximité de Chartres

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Hervé Fontaine

Εναγόμενος: Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

Προδικαστικό ερώτημα

Προσ্কρούει στα άρθρα 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία υπογράφηκε στη Λισαβόνα την 13/12/2007 και άρχισε να ισχύει στη Γαλλία την 1/12/2009, εθνική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου L 112-1 του γαλλικού Code de la Mutualité [κώδικα αλληλασφαλίσεως] καθόσον, όπως ερμηνεύεται, απαγορεύει στα ταμεία συμπληρωματικής αλληλασφαλίσεως υγείας να προσαρμόζουν τις παροχές τους ανάλογα με τους όρους διενέργειας των πράξεων και παροχής των υπηρεσιών, ενώ δεν επιβάλλεται τέτοιος περιορισμός σε άλλες επιχειρήσεις οι οποίες επίσης παρέχουν συμπληρωματική ασφάλιση υγείας, είτε υπάγονται στον Code des Assurances [κώδικα ασφαλίσεως] είτε στον Code de la Sécurité Sociale [κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως];

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 2 Δεκεμβρίου 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. κατά Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Administración del Estado

(Υπόθεση C-620/11)

(2012/C 39/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.

Αναιρεσίβλητες: Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. και Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών μέτρων όπως τα επίμαχα στην υπό κρίση διαδικασία, αντικείμενο και σκοπός των οποίων είναι η μείωση της αμοιβής για τη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατά το ποσό που αντιστοιχεί στα δικαιώματα εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου τα οποία παραχωρήθηκαν δωρεάν κατά το οικείο διάστημα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 275, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 5 Δεκεμβρίου 2011 — Société Geodis Calberson GE κατά FranceAgriMer

(Υπόθεση C-623/11)

(2012/C 39/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-αναιρεσείουσα: Société Geodis Calberson GE

Εναγόμενο-αναιρεσίβλητο: FranceAgriMer

Προδικαστικό ερώτημα

Το Conseil d'État ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του ερωτήματος κατά πόσον οι διατάξεις του άρθρου 16 του κανονισμού ΕΚ 111/1999⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 18ης Ιανουαρίου 1999, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι παρέχουν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την αρμοδιότητα να αποφαινεται επί των διαφορών που αφορούν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο οργανισμός παρεμβάσεως που ορίστηκε προκειμένου να δέχεται τις προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο διαγωνισμού για την ανάθεση της δωρεάν προμήθειας γεωργικών προϊόντων στη Ρωσία προβαίνει στην οφειλόμενη πληρωμή προς τον ανάδοχο και στην αποδέσμευση της εγγύησης προμήθειας που συνέστησε ο

ανάδοχος υπέρ του εν λόγω οργανισμού, ιδίως επί των αγωγών για την αποκατάσταση της ζημίας που προκύπτει από πταίσματα του οργανισμού παρεμβάσεως κατά την εκτέλεση των ως άνω πράξεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 111/1999 της Επιτροπής, της 18 Ιανουαρίου 1999, της 18ης Ιανουαρίου 1999, για τη θέσπιση των γενικών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2802/98 του Συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος εφοδιασμού της Ρωσικής Ομοσπονδίας σε γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 14, σ. 3).

Αναίρεση που άσκησαν στις 6 Δεκεμβρίου 2011 οι Polyelectrolyte Producers Group και SNF SAS κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 21 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, δικηγόρος, R. Cana, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: European Chemicals Agency (ECHA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα των αναιρεσείουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-1/10· και

— να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) σχετικά με τον χαρακτηρισμό του ακρυλαμίδιου ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006⁽¹⁾ για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων, η οποία λήφθηκε κατά το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006· ή

— εναλλακτικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των νυν αναιρεσείουσών· και

— να καταδικάσει τους αντιδίκους κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας (συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, με την απόρριψη της προσφυγής τους ακυρώσεως όσον αφορά τη ληφθείσα κατά το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006 απόφαση του ΕΟΧΠ με την οποία χαρακτηρίστηκε το ακρυλαμίδιο ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δικαίωμα της Ένωσης. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλήθος σφαλμάτων κατά την ερμηνεία των πραγματικών περιστατικών και του νομικού πλαισίου ως ισχύει έναντι των αναιρεσειουσών. Ως εκ τούτου υπέπεσε σε πλήθος νομικών σφαλμάτων και ειδικότερα:

— κρίνοντας ότι ο χαρακτηρισμός από την επιτροπή των κρατών μελών του ΕΟΧΠ δεδομένης ουσίας ως ουσίας λίαν ανησυχητικής κατά το άρθρο 59, παράγραφος 8, του κανονισμού 1907/2006, δεν αποτελεί απόφαση προοριζόμενη να παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων προ της δημοσίευσής της στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών του ΕΟΧΠ σύμφωνα με το άρθρο 59, παράγραφος 10, του κανονισμού 1907/2006.

Για τους λόγους αυτούς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-1/10 πρέπει να εξαφανισθεί και η ληφθείσα κατά το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006 απόφαση του ΕΟΧΠ, με την οποία χαρακτηρίστηκε το ακρυλαμίδιο ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006, πρέπει να ακυρωθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2011 — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

(Υπόθεση C-640/11)

(2012/C 39/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών μέτρων όπως τα επίμαχα στην υπό κρίση διαδικασία, αντικείμενο και σκοπός των οποίων είναι η μείωση της αμοιβής για τη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατά το ποσό που αντιστοιχεί στα δικαιώματα εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου τα οποία παραχωρήθηκαν δωρεάν κατά το οικείο διάστημα;

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Traxdata France κατά ΓΕΕΑ — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA)

(Υπόθεση T-365/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Προσφυγή ακύρωσης — Αδράνεια της προσφεύγουσας — Κατάργηση της δίκης)

(2012/C 39/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Traxdata France SARL (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Valentin, B. Amaudric du Chaffaut και G. Courtois, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ritrax Corporation Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. H. Blair, M. J. Gilbert, S. S. Malynicz και C. A. N. Balme, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Μαΐου 2007 (υποθέσεις R 1337/2005-1, R 1338/2005-1, R 1339/2005-1 και R 1340/2005-1), που αφορούσε διαδικασία κήρυξης ακυρότητας σήματος μεταξύ Ritrax Corporation Ltd και Traxdata France SARL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την Traxdata France SARL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 283 της 24.11.2007.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik κατά ΓΕΕΑ — Fernández Martínez (HELLER)

(Υπόθεση T-431/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2012/C 39/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH (Nürtingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: W. Keßler και S. Baur, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς, S. Schäffner, στη συνέχεια, R. Pethke)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Manuel Fernández Martínez (Elche, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 974/2006-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Manuel Fernández Martínez και Cebr. Heller Maschinenfabrik GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 37 της 9.2.2008.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2011 — Αhouma κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-138/11) ⁽¹⁾

(Θάνατος του προσφεύγοντος — Κατάργηση της δίκης)

(2012/C 39/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Brouha Nathanaël Ahouma (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: G. Collard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driesen και C. Fekete)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (EE L 11, σ. 36), και του κανονισμού (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (EE L 11, σ. 1)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.

- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Δημοκρατίας της Ακτής του Ελεφαντοστού.

(¹) EE C 130 της 30.4.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2011 — Fellaḥ κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-255/11) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των ενδιαφερόμενων ατόμων — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2012/C 39/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Zakaria Fellaḥ (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωπος: G. Collard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driesen και G. Étienne)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/221/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/656/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (EE L 93, σ. 20), και του κανονισμού (ΕΕ) 330/2011 του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2011, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (EE L 93, σ. 10).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 211 της 16.7.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2011 — VE (*) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-274/11 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Επίδομα αποδημίας — Προϋποθέσεις του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της συνήθους διαμονής — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2012/C 39/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: VE (*) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Martin και B. Eggers)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2011, F-28/10, VE (*) κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο VE (*) φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναίρετικής δίκης.

(¹) EE C 232 της 6.8.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — ΑΟ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-365/11 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προθεσμία ασκήσεως αναιρέσεως — Εκπρόθεσμο — Υπογεγραμμένο πρωτότυπο του εισαγωγικού δίκης εγγράφου εκπρόθεσμο κατατεθειμένο — Τυχαίο συμβάν — Άρθρο 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη)

(2012/C 39/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: ΑΟ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: P. Lewisch, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curren και J. Baquero Cruz)

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2011, F-45/10, ΑΟ κατά Επιτροπής (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η ΑΟ φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 282 της 24.9.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Preparados Alimenticios del Sur κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-402/11 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών για ορισμένα τρόφιμα — Απόφαση διαβίβασης του φακέλου και παραπομπής της υπόθεσης στις εθνικές αρχές — Αιτήσεις προσωρινών μέτρων — Απαράδεκτο — Δεν υπάρχει επείγον)

(2012/C 39/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούσα: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Μουρκία, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Acero Campos, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και L. Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η αναστολή της εκτέλεσης του εγγράφου της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 2011 με το οποίο ενημερώθηκε η προσφεύγουσα ότι ο φάκελος σχετικά με την αίτησή της να διαγραφούν ορισμένοι εισαγωγικοί δασμοί θα διαβιβαζόταν στις ισπανικές αρχές, προκειμένου να λάβουν απόφαση επί της αίτησης αυτής.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Akhras κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-579/11 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος — Δεν υφίσταται σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία)

(2012/C 39/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτών: Tarif Akhras (Homs, Συρία) (εκπρόσωποι: S. Ashley και S. Millar, solicitors, D. Wyatt, QC, και R. Blakeley, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και M.-M. Joséphidès)

Αντικείμενο

Κατ' ουσίαν, αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων και αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 2011/522/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (Ε L 228, σ. 16), του κανονισμού (ΕΕ) 878/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 228, σ. 1), της αποφάσεως 2011/628/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 247, σ. 17) και του κανονισμού 1011/2011 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 269, σ. 18), στο μέτρο που οι εν λόγω πράξεις αφορούν τον αιτούντα

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2011 ο Χρήστος Μιχαήλ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-100/09, Μιχαήλ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-597/11 P)

(2012/C 39/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Χρήστος Μιχαήλ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: X. Μειδάνης, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσιότοτος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την υπό κρίση αναίρεση παραδεκτή και βάσιμη·
- να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13^{ης} Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-100/09, Μιχαήλ κατά Επιτροπής·
- να επιδικάσει στον αναιρεσιότοτα χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, η οποία να ανέρχεται σε ποσό τριάντα χιλιάδων ευρώ·
- σχετικά με τις δικαστικές δαπάνες όπως ο νόμος ορίζει.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσιών ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έκρινε εσφαλμένα επί της προσφυγής του, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αρνητικής απάντησης της Επιτροπής στο υποβληθέν αίτημα αρωγής βάσει του άρθρου 24 του Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης (στο εξής «ΚΥΚ») και της με ημερομηνία έκδοσης 14.9.2009, απορριπτικής απάντησης της Επιτροπής στην υποβληθείσα ένσταση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

Ειδικότερα, ο αναιρεσιών επικαλείται παραβίαση δικονομικών δικαιωμάτων του και παραβίαση του κοινοτικού δικαίου καθώς, πρώτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής «ΔΔΔ»), κάνοντας κακή εκτίμηση των αποδείξεων, κακώς δεν εξέτασε καθόλου το αν οι αποδείξεις είχαν ληφθεί κατά παράβαση νόμου καθώς η Επιτροπή προέβη σε μεταβολή της υπηρεσιακής κατάστασης του χωρίς να προηγηθεί διοικητική πράξη που να αφορά στη μεταβολή αυτή. Δεύτερον, ο αναιρεσιών προβάλλει ότι το ΔΔΔ δεν τήρησε τις αρχές που αφορούν τη λήψη αποδείξεων και το βάρος απόδειξης καθώς παρά το γεγονός ότι ο αναιρεσιών προσκόμισε το έγγραφο που αποδείκνυε τη παράνομη μετάθεσή του, το ΔΔΔ δεν ζήτησε, ως όφειλε κατά το άρθρο 55 του Κανονισμού Διαδικασίας του ΔΔΔ, από την Επιτροπή σε κανένα στάδιο της δίκης την προσκόμιση αποδείξεων που θα κατέρριπταν την παραπάνω θέση. Τρίτον, ο αναιρεσιών ισχυρίζεται ότι το ΔΔΔ δεν εξέτασε την πραγματική υπηρεσιακή κατάστασή του όπως αυτή εμφανιζόταν στα συστήματα Sysper και Sysper 2 καθώς και σε ποια νομική βάση στηρίχθηκε η εκεί εμφανιζόμενη εικόνα του ώστε να κρίνει αν αυτή αποτελεί ηθική παρενόχλησή του και παραποίηση των αποδείξεων.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — Garner CAD Technic κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-614/11)

(2012/C 39/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Garner CAD Technic GmbH (Weßling, Γερμανία), GCT Design Organisation GmbH (Weßling), SG Aerospace

GmbH (Weßling) (εκπρόσωποι: R. Zehetmeier-Müller, M. Schweda, C. Wünschmann, F. Loose, I. Dörr και J. Eggers, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011 [C(2011) 275 τελικό, ΕΕ L 235, σ. 26], στη διαδικασία κρατικής ενισχύσεως της Γερμανίας C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) «KStG, Sanierungsklausel»·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν κατ' ουσίαν τα εξής:

- 1) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν συνιστά κρατική ενίσχυση

Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG) δεν επιφέρει το επιλεκτικό αποτέλεσμα που προϋποθέτει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθότι δεν ευνοεί συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή παραγωγικούς κλάδους. Επιπλέον, κατά την άποψη των προσφευγουσών, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν συνιστά εξαίρεση από το προβλεπόμενο στο γερμανικό φορολογικό δικαιο σύστημα αναφοράς της καταρχήν απεριόριστης μεταφοράς ζημιών και του συμψηφισμού ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών, αλλά ενισχύει το σύστημα αυτό αναφοράς.

- 2) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει διαφοροποιήσεως μεταξύ οικονομικών φορέων οι οποίοι τελούν σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν σχετικά ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως ευνοεί κάθε επιχείρηση που έχει εταιρική μορφή υπό ίσους όρους και χωρίς περιθώριο διακριτικής ευχέρειας. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποτελεί γενικό μέτρο φορολογικής πολιτικής το οποίο, για αυτόν τον λόγο, δεν υπόκειται σε απαγόρευση ενισχύσεως.

- 3) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: δικαιολόγηση της ρήτρας περί εξυγιάνσεως βάσει της εσωτερικής δομής του γερμανικού φορολογικού συστήματος

Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, ακόμα και αν γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής και υποτεθεί ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ο τελευταίος δικαιολογείται βάσει των συνταγματικών αρχών της φορολογήσεων αναλόγως της ικανότητας εισφοράς, της αποτροπής της υπερβολικής φορολόγησεως και της τήρησης της αρχής αναλογικότητας.

- 4) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη καταβολή στις προσφεύγουσες από κρατικούς πόρους

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι δεν υπήρξε καταβολή προς αυτές από κρατικούς πόρους. Ως προς τούτο, υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι με τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν παρέχεται νέο περιουσιακό πλεονέκτημα στην επιχείρηση που μεταφέρει ζημιές, αλλά διατηρείται, απλώς, μια ήδη υφιστάμενη περιουσιακή κατάσταση η οποία διέπεται από την αρχή της απεριόριστης μεταφοράς ζημιών, καθώς και από την αρχή του συμψηφισμού ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών.

- 5) Προφανώς εσφαλμένη εκτίμηση εξαιτίας ανεπαρκούς εξετάσεως της καταστάσεως κατά το γερμανικό φορολογικό δίκαιο.

Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη σχετική γερμανική φορολογική νομοθεσία και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει σημαντικά σφάλματα.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — CB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-619/11)

(2012/C 39/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CB (Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Hackemann και H. Horstkotte, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, C(2011) 275, όπως διορθώθηκε από την απόφαση C(2011) 2628, στη διαδικασία της κρατικής ενισχύσεως της Γερμανίας C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) «KStG, Sanierungsklausel»

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση στο μέτρο τουλάχιστον που σε αυτήν δεν προβλέπεται, προς όφελος επιχειρήσεων όπως η προσφεύγουσα, μια στηριζόμενη στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εξαίρεση από τη διαταγή ανακτήσεως·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει ουσιαστικά τα ακόλουθα:

- 1) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: η έκπτωση των ζημιών δεν συνιστά κρατική ενίσχυση που χορηγείται από κρατικούς πόρους.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει σχετικά ότι το άρθρο 8c, παράγραφος 1, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG) παραβιάζει την αρχή του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων, καθώς και την αρχή της ικανότητας οικονομικής εισφοράς, και ότι με την ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποφεύγεται, απλώς, μια αντισυνταγματική παρέμβαση στα περιουσιακά στοιχεία των φορολογούμενων στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ρήτρας περί εξυγιάνσεως. Για αυτόν τον λόγο, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου.

- 2) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει εξαίρεσεως από το οικείο σύστημα αναφοράς

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο σημείο αυτό ότι το οικείο σύστημα αναφοράς αποτελεί τη γενική ρύθμιση περί εκπτώσεως των ζημιών για επιχειρήσεις (άρθρο 10d του γερμανικού νόμου περί φορολογίας εισοδήματος σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, KStG, και το άρθρο 10a του γερμανικού νόμου περί φόρου επιτηδεύματος) και ότι το άρθρο 8c, KStG, αποτελεί απλώς εξαίρεση από το οικείο αυτό σύστημα αναφοράς, η οποία με τη σειρά της περιορίζεται, μεταξύ άλλων, από τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως.

- 3) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει διαφοροποιήσεως μεταξύ οικονομικών φορέων οι οποίοι τελούν σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποβαίνει εις όφελος κάθε υποκείμενης στον φόρο επιχειρήσεως και δεν ευνοεί συγκεκριμένους κλάδους ή πεδία δραστηριότητας, ούτε επιχειρήσεις ορισμένου μεγέθους.

- 4) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας λόγω δικαιολογήσεως βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του φορολογικού συστήματος.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο σημείο αυτό ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως βασίζεται σε αναγόμενους στο φορολογικό σύστημα λόγους οι οποίοι συνάδουν προς συνταγματικές αρχές, όπως η φορολόγηση αναλόγως της ικανότητας εισφοράς, η αποτροπή της υπερβολικής φορολόγησεως και η αρχή της αναλογικότητας.

- 5) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: προφανώς εσφαλμένη εκτίμηση εξαιτίας ανεπαρκούς εξετάσεως της καταστάσεως κατά το γερμανικό φορολογικό δίκαιο.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει σχετικά ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διατάξεις της γερμανικής φορολογικής νομοθεσίας περί εκπτώσεων των ζημιών.

- 6) Επίκληση της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά το κοινοτικό δίκαιο.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα εξυγιάνσεως σε περιπτώσεις αγοράς μεριδίων σε σχέση με εκπτώσεις των ζημιών αναφέρθηκαν από την Επιτροπή για πρώτη φορά σε μια επίσημη διαδικασία ελέγχου και ότι πρόκειται περί ενός μη συνήθους πλαισίου, δεδομένου ότι η προβολή του ζητήματος περί ενδεχόμενου χαρακτήρα κρατικής ενισχύσεως κατέστη δυνατή μόνον βάσει νομικής απλουστεύσεως μιας ρυθμίσεως (άρθρο 8, παράγραφος 4, KStG) η οποία είναι αναμφισβήτητα σύμφωνη με τις διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεως. Η σημασία, από την άποψη του δικαίου περί κρατικών ενισχύσεων, της εν λόγω απλουστεύσεως του νόμου δεν ήταν αυτονόητη τόσο για τον γερμανό νομοθέτη, όσο και για τις επιχειρήσεις στις οποίες είχαν παρασχεθεί εξειδικευμένες συμβουλές.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — GFKL Financial Services κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-620/11)

(2012/C 39/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GFKL Financial Services AG (Έσσην, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers και M. Knebelberger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011 [C(2011) 275, EE L 235, σ. 26], στη διαδικασία κρατικής ενισχύσεως της Γερμανίας C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) «KStG, Sanierungsklausel»
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ουσιαστικώς τα εξής:

- 1) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν συνιστά επιλεκτικό μέτρο
 - Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η καθής στηρίζει την απόφασή της σε εσφαλμένη ερμηνεία του γερμανικού δικαίου περί φορολογίας επιχειρήσεων. Ειδικότερα, προσδιορίζει εσφαλμένα το οικείο σύστημα αναφοράς. Συμπεραίνει κατά μη ορθό τρόπο ότι η διάταξη περί εξαιρέσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG), κατά την οποία, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις αγοράς μεριδίων, καταπίπτουν ζημιές που μπορούν να μεταφερθούν ως έχουν, αποτελεί τμήμα του συστήματος αναφοράς. Η διάταξη αυτή συνιστά πράγματι απόκλιση από το

σύστημα αναφοράς. Το σύστημα αναφοράς συνίσταται στη γενική δυνατότητα μεταφοράς ζημιών σε επόμενα οικονομικά έτη. Τούτο προκύπτει ιδίως από τη (συνταγματική) αρχή του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων.

- Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποτελεί γενικό μέτρο φορολογικής πολιτικής το οποίο δεν παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα, καθόσον δεν ευνοεί συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή παραγωγικούς κλάδους, και επομένως δεν προβαίνει σε διαφορετική μεταχείριση οικονομικών φορέων, οι οποίοι τελούν σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση όσον αφορά τον σκοπό του φορολογικού συστήματος.
- Τέλος, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δικαιολογείται επίσης βάσει της εσωτερικής δομής του γερμανικού φορολογικού συστήματος, καθότι συμβάλλει στην εφαρμογή θεμελιωδών αρχών του γερμανικού φορολογικού συστήματος (μεταξύ των οποίων της αρχής περί μεταφοράς των ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών), οι οποίες απορρέουν άμεσα από το γερμανικό σύνταγμα.

- 2) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη καταβολή από κρατικούς πόρους

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι μεταφορές ζημιών, οι οποίες ορθώς διατηρήθηκαν μέσω της ρήτρας περί εξυγιάνσεως, δεν συνιστούν καταβολή από κρατικούς πόρους υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθότι με τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν παρέχεται περιουσιακό πλεονέκτημα, αλλά διατηρείται, απλώς, μια ήδη υφιστάμενη περιουσιακή κατάσταση.

- 3) Αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Στο σημείο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας δεν δικαιολογείται σαφώς η εκ μέρους της καθής χρήση του συστήματος αναφοράς ως βάσης. Επιπλέον, η σωρεία λαθών της καθής κατά την αξιολόγηση του ισχύοντος γερμανικού δικαίου περί φορολογίας επιχειρήσεων είχε στο σύνολό της ως αποτέλεσμα να μην διακρίνονται πλέον οι βασικοί λόγοι που αυτή προβάλλει. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτουν τα σχετικά πραγματικά ή νομικά περιστατικά στα οποία βασίζει η καθής την άποψή της ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως συνιστά κρατική ενίσχυση.

- 4) Προβολή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη στο μέτρο που διατάσσει την άμεση και πραγματική ανάκτηση των (υποτιθέμενων) ενισχύσεων, χωρίς να επιτρέπει στη Γερμανία να λάβει υπόψη την εκ μέρους των δικαιούχων υφιστάμενη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στη διατήρηση του πλεονεκτήματος. Η προσβαλλόμενη απόφαση προσκρούει επομένως στην άγραφη αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του δικαίου της Ένωσης.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — SinnLeffers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-621/11)

(2012/C 39/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SinnLeffers GmbH (Hagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Rupp και H. Wunderlich, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, C(2011) 275 τελικό, στη διαδικασία της κρατικής ενισχύσεως της Γερμανίας C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) «KStG, Sanierungsklausel»
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

- 1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, λόγω μη επιλεκτικού χαρακτήρα του μέτρου.
 - Παρερμηνεία του οικείου συστήματος αναφοράς: η προσφεύγουσα προβάλλει, στο πλαίσιο αυτό, ότι, κατά την εξέταση του επιλεκτικού χαρακτήρα της ρήτηρας περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG), η Επιτροπή έλαβε ως βάση λάθος σύστημα αναφοράς. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, λαμβανομένης υπόψη της αρχής του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων ως οικείου συστήματος αναφοράς, προκύπτει ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν αποτελεί εξαίρεση από το σύστημα αναφοράς αλλά ότι, αντιθέτως, αποκαθιστά το σύστημα αναφοράς.
 - Παράβλεψη του μη επιλεκτικού χαρακτήρα γενικών ρυθμίσεων: Η προσφεύγουσα προβάλλει, συναφώς, ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του KStG, στερείται εξάλλου επιλεκτικού χαρακτήρα λαμβανομένης υπόψη της γενικής ισχύος της νομοθετικής ρυθμίσεως.
 - Παράβλεψη της δικαιολογήσεως βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του γερμανικού συστήματος φορολόγησης των εταιρειών: Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του KStG, δικαιολογείται σε κάθε περίπτωση βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του γερμανικού συστήματος φορολόγησης των εταιρειών, λαμβανομένου υπόψη του ότι το οικείο σύστημα αναφοράς της αρχής του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων αποτελεί έκφραση της αρχής της ικανότητας εισφοράς.
- 2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση υπέρτερων κανόνων δικαίου — παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι, πρώτου κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας κατά της ρήτηρας περί

εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του KStG, η Επιτροπή ουδέποτε εξέφρασε επιφυλάξεις από απόψεως δικαίου περί κρατικών ενισχύσεων αναφορικά, τόσο με την παλαιότερη διάταξη της ρήτηρας περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του KStG, όσο και με συγκρίσιμες ρυθμίσεις άλλων κρατών μελών. Δεδομένης της εν λόγω στάσεως της Επιτροπής στο παρελθόν, η προσφεύγουσα, καίτοι επέδειξε τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια ενός συνετού και λογικά σκεπτόμενου επιχειρηματία, δεν ήταν σε θέση να προβλέψει την προσβαλλόμενη απόφαση. Η προσφεύγουσα μπορούσε, επομένως, να βασιστεί στο γεγονός ότι η νέα ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του KStG δεν ήγγειρε επιφυλάξεις.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-632/11)

(2012/C 39/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς και Σ. Παπαϊωάννου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να γίνει δεκτή η προσφυγή·
- Να ακυρωθεί εν όλω ή εν μέρει η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 14^{ης} Οκτωβρίου 2011, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κοινοποιηθείσα με αριθμό E(2011) 7105 και δημοσιευθείσα στο L270/33/15-10-2011, άλλως να μεταρρυθμισθεί κατά τα ειδικότερα εκτεθέντα·
- Να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία, με τη προσφυγή της ζητά την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής της 14^{ης} Οκτωβρίου 2011, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κοινοποιηθείσα με αριθμό E(2011) 7105 και δημοσιευθείσα στο L270/33/15-10-2011 κατά το μέρος που αφορά δημοσιονομικές διορθώσεις σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης και στο πλαίσιο των καθεστώτων αναδιάρθρωσης και μετατροπής αμπελώνων, απόσταξης και ενισχύσεων υπέρ συγκεκριμένων χρήσεων των γλευκών.

Σχετικά με τη διόρθωση στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, η προσφεύγουσα προβάλλει πρώτον ότι η υποβολή κατ' αποκοπή διορθώσεων στα πλαίσια του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης είναι μη νόμιμη διότι α) η επιβολή κατ' αποκοπή διορθώσεων κατά τον πρώτο χρόνο εφαρμογής της ΚΓΠ παραβιάζει τη γενική αρχή της επείκειας και της συνεργασίας, β) δεν υπάρχει έγκυρη νομική βάση για την εφαρμογή των παλαιών κατευθυντήριων γραμμών του έγγραφου VI/5530/1997 στη νέα ΚΓΠ και στο καθεστώς της ενιαίας ενίσχυσης, άλλως, η εφαρμογή των παλαιών κατευθυντήριων γραμμών στη νέα ΚΓΠ πλήττει καίρια την αρχή της αναλογικότητας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η κρίση της Επιτροπής ότι τα κριτήρια κατανομής του εθνικού αποθέματος δεν ήταν σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 42 του Καν 1782/03⁽¹⁾ και άρθρο 21 του Καν 795/2004⁽²⁾ στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των διατάξεων αυτών και σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει σε σχέση με την επιβληθείσα κατ' αποκοπή διόρθωση 10 %, ότι οι διαπιστώσεις της ΕΕ σε σχέση με τα εθνικά κριτήρια κατανομής εθνικού αποθέματος, την μη συνεκτίμηση του συνόλου των κτηνοτροφικών εκτάσεων στον υπολογισμό των εκτάσεων/ποσών αναφοράς και τον υπολογισμό του περιφερειακού μέσου όρου, δεν συνιστούν παραβάσεις του Καν. 1290/2005 και μη νομίμως η Επιτροπή επιβάλει δημοσιονομικές διορθώσεις κατ' εφαρμογή του κανονισμού αυτού. Σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε το άρθρο 31 Καν 1290/2005⁽³⁾ και τις κατευθυντήριες οδηγίες του εγγράφου VI/5530/1997 διότι α) οι αιτιάσεις που επικαλείται η ΕΕ σε σχέση με τα κριτήρια κατανομής του εθνικού αποθέματος και αληθείς υποτιθέμενες δεν οδήγησαν στην καταβολή ποσών σε μη δικαιούχους και δεν δημιούργησαν κίνδυνο ζημίας για το ΕΓΤΕ, β) οι σχετικές αιτιάσεις δεν συνδέονται με την μη εφαρμογή ενός βασικού ελέγχου και επομένως δεν δικαιολογούν την επιβολή κατ' αποκοπή διόρθωσης σε ποσοστό 10 %.

Σχετικά με τη διόρθωση στον τομέα του οίνου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΕ έκανε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα ειδικότερα κεφάλαια: του Αμπελουργικού Μητρώου, στις αποτάξεις και στις ενισχύσεις υπέρ της χρήσης των γλευκών, στην υποχρεωτική απόσταξη των υποπροϊόντων και στην αναδιάρθρωση και μετατροπή του αμπελώνα, που προφανώς δεν δικαιολογούν διόρθωση 10 % σύμφωνα με τις κατευθυντήριες αρχές για τις δημοσιονομικές διορθώσεις στη διαδικασία εκκαθάρισης και που είναι προδήλως δυσανάλογη προς τις ελλείψεις που διαπιστώθηκαν στο ελεγκτικό σύστημα. @@

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 795/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής

(³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21^{ης} Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Cham κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-649/11)

(2012/C 39/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cham Holding Co. SA (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει την προσφυγή της παραδεκτή και συνεπώς:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/628/ΚΕΠΠΑ, της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, που τροποποιεί την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 950/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 442/2011, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι ορίζουν την προσθήκη αυτής στον κατάλογο των οντοτήτων του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 442/2011, της 9ης Μαΐου 2011, και των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ, της 9ης Μαΐου 2011·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως που είναι ουσιαστικά ταυτόσημοι ή παρεμφερείς με τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-433/11, Makhlouf κατά Συμβουλίου (¹).

(¹) ΕΕ 2011, C 290, σ. 14.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2011 — Syriatel Mobile Telecom κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-651/11)

(2012/C 39/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: J. Pujol, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή της,
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση 2011/682/ΚΕΠΠΑ, καθώς και τον κανονισμό (ΕΕ) 950/2011 και τις εκτελεστικές του πράξεις, κατά το μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα.
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως της αποφάσεως 2011/628/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ εξαιτίας της καταργήσεως της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ από την απόφαση 2011/782/ΚΕΠΠΑ ⁽³⁾.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως του κανονισμού 950/2011 ⁽⁴⁾ εξαιτίας της καταργήσεως της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα προσβάλλουν τα δικαιώματα άμυνας και, ιδίως, το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προστασίας που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 13 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), στο άρθρο 215 ΣΛΕΕ και στα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση εκ μέρους του καθού της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον η αιτιολογία που παρατέθηκε δεν είναι σύμφωνη προς την προβλεπόμενη από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρέωση που υπέχουν τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα περιορίζουν με αδικαιολόγητο και δυσανάλογο τρόπο τα θεμελιώδη δικαιώματα της προσφεύγουσας και, ειδικότερα, τα δικαιώματά της ιδιοκτησίας που προβλέπονται στο άρθρο 1 του προσθέτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και το δικαίωμά του σεβασμού της τιμής και υπολήψεως της που προβλέπεται στα άρθρα 8 και 10, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ.
- 6) Ο έκτος λόγος αντλείται από υπονόμηση του ανταγωνισμού στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον τα ληφθέντα μέτρα έχουν ως αποτέλεσμα τη στρέβλωση της κανονικής λειτουργίας της αγοράς των τηλεπικοινωνιών στο εσωτερικό της

Ένωσης και επηρεάζουν επομένως τον ανταγωνισμό μεταξύ των ευρωπαϊκών φορέων και το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

- ⁽¹⁾ Απόφαση 2011/628/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, που τροποποιεί την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 247, σ. 17).
- ⁽²⁾ Απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 121, σ. 11).
- ⁽³⁾ Απόφαση 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας την κατάργηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 319, σ. 56).
- ⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 950/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 442/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 247, σ. 3).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — *Truono Belgium* κατά ΓΕΕΑ — AOL (*TRUVO* και *Truono*)

(Ενωθείσες υποθέσεις T-528/10, T-69/11 και T-77/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή των ενωθεισών υποθέσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 29.1.2011, C 89 της 19.3.2011 και C 95 της 26.3.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — *Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-22/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — *Rheinischer Sparkassen- und Giroverband* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-27/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 39/32	Υπόθεση T-597/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2011 ο Χρήστος Μιχαήλ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-100/09, Μιχαήλ κατά Επιτροπής	15
2012/C 39/33	Υπόθεση T-614/11: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — Garner CAD Technic κ.λπ. κατά Επιτροπής	16
2012/C 39/34	Υπόθεση T-619/11: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — CB κατά Επιτροπής	17
2012/C 39/35	Υπόθεση T-620/11: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — GFKL Financial Services κατά Επιτροπής	18
2012/C 39/36	Υπόθεση T-621/11: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — SinnLeffers κατά Επιτροπής	19
2012/C 39/37	Υπόθεση T-632/11: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής ...	19
2012/C 39/38	Υπόθεση T-649/11: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Cham κατά Συμβουλίου	20
2012/C 39/39	Υπόθεση T-651/11: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2011 — Syriatel Mobile Telecom κατά Συμβουλίου	20
2012/C 39/40	Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — Truno Belgium κατά ΓΕΕΑ — AOL (TRUVO και Truno) (Ενωθείσες υποθέσεις T-528/10, T-69/11 και T-77/11)	21
2012/C 39/41	Υπόθεση T-22/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband κατά Επιτροπής	21
2012/C 39/42	Υπόθεση T-27/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband κατά Επιτροπής	21

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

